

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΑΡΘΡΑ ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΟΡΤΩΝ

Εις εφημερίδα «ΑΤΛΑΝΤΙΣ»

7 Σεπτεμβρίου, 1907

Ο εν Αθήναις Γενικός Πρόξενος τών Ηνωμένων Πολιτειών κ. Γεώργιος Χόρτων, καθ' ἃ ἤδη εδημοσιεύσαμεν, αναχωρεῖ εντός τῆς προσεχούς εβδομάδος διὰ τὴν ἀνά τὴν Συμπολιτείαν περιοδίαν του. Συνήγορος καὶ διάπυρος φίλος τῆς Νεωτέρας Ελλάδος εἰς τὰ ἱερά τῆς οποίας εδάφη ενεπνεύσθη τὸν ἀκρατον φιλελληνισμόν, τὸν ὁποῖον τόσον καλλιεπῶς καὶ μετὰ ποιητικῆς ἐξάρσεως ἐκδηλοῖ εἰς τὰ πασίγνωστα ἀνά τὴν Ἀμερικὴν συγγράμματά του ο κ. Χόρτων ἀναλαμβάνων σήμερον, ὅλως ἀφιλοκερδῶς, νὰ ομιλήσῃ εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς περὶ τῆς συγχρόνου Ελλάδος, γίνεται κήρυξ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ιδέας, γνήσιος δὲ Ἀμερικανὸς μεταβάλλεται εἰς ἀληθῆ Ἕλληνα εθναπόστολον. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Χόρτων δέον νὰ ἐνισχυθῇ παρ' ὅλων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, οἵτινες οφείλουσι κατὰ καθήκον ἱερόν καὶ φιλόπατριν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς διαλέξεις τοῦ πολυτίμου ἡμῶν φίλου, ὡς ἐκ τούτου δὲ παραθέτομεν καὶ τὸ δρομολόγιόν του:

Ο κ. Χόρτων θὰ ομιλήσῃ ἐν : Σεάτλη τῇ 7 Ὀκτωβρίου, Αγίω Φραγκίσκω Ὀκτωβρίου 10, Polo Alto

Οκτωβρίου 11,
Berkeley

Οκτωβρίου 12,
Los
Angeles

Οκτωβρίου 14,
Salt
Lake

City
8βρίου 16,
Ogden

ή
Provo

8βρίου 17,
Denver

8βρίου 19,
Boulder

8βρίου 21,
Colorado
Springs

8βρίου 22,
Pueblo

8βρίου 23,
Topeka

8βρίου 25,
Lawrence

8βρίου 26,
Kansas
City

8βρίου 28,
Columbia

,
Mo

8βρίου 19, Αγία Λουδοβίκω 8βρίου 30,
Des

Moines

Νοεμβρίου 1,
Iowa

City
Νοεμβρίου 2,
Milwaukee

Νοεμβρίου 4,
Madison

Νοεμβρίου 5, Σικάγω Νοεμβρίου 6 (μετά μεσημβριαν),
Cincinnati

Νοεμβρίου 9,

Ann
Arbor
Νοεμβρίου 11,
Detroit
Νοεμβρίου 12,
Cleveland
Νοεμβρίου 13,
Rochester
Νοεμβρίου 14,
Washington
Pa
. Νοεμβρίου 16,
Pittsburg
Νοεμβρίου 18,
Washington
Dc
. Νοεμβρίου 20,
Baltimore
Νοεμβρίου 22, Φιλαδέλφεια Νοεμβρίου 23, Νέα Υόρκη Νοεμβρίου 25,
New
Haven
Νοεμβρίου 26, και εν Βοστώνι Νοεμβρίου 27.

Εις απάσας τὰς πόλεις, διὰ τῶν ὁποίων θέλει διέλθῃ ὁ κ. Χόρτων, ὑπάρχουσι πολυάριθμοι Ἑλληνικαὶ παρουσίαι. Δέν θά ἦτο ἴσως ἀρα γε καλόν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἰδίαι περιστάσεις, ὅτε εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ «Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου» νὰ τῷ ἐγίνετο μία υποδοχὴ ὑπὸ τῶν φιλοτρίβων Ἑλλήνων κατόπιν ἢ πρό τῆς περὶ Ἑλλάδος διαλέξεώς του; Ὁ κ. Χόρτων φίλος ενθουσιώδης, φίλος εὐλικρινῆς τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ἀναλαμβάνει ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον μία ἐκδήλωσις τῆς ἐκτιμῆσεώς μας πρέπει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ κάτι τι περισσότερον.

10 Σεπτεμβρίου, 1907

Ο εν Αθήναις Γενικός Πρόξενος τής Αμερικής κ. Γεώργιος Χόρτων μετά πολλής ευχαριστήσεως επληροφορήθη υπό τής Διευθύνσεως τής «Ατλαντίδος» περί τών καταβαλλομένων προσπαθειών διά τήν ίδρυσιν του «Αμερικανικού Πανελληνίου Συνδέσμου», ενθουσιωδώς δέ εξήρε τήν μεγάλην σημασίαν τής Ενώσεως απάντων τών Ελληνικών Σωματείων εις ένα κεντρικόν σύνδεσμον αποτελούμενον εκ τών προέδρων αυτών. Η Διεύθυνσις τής «Ατλαντίδος», ως εκ τούτου, παρεκάλεσε τόν κ. Χόρτων, όπως αναβάλη τήν εκ Νέας Υόρκης αναχώρησίν του επί τινος ημέρας και δεχθή νά ομιλήση υπέρ του Συνδέσμου, εις τούς εν Νέα Υόρκη Έλληνας. Ο κ. Χόρτων ευχαρίστως συνήνεσεν εις τήν παράκλησιν τής Διευθύνσεως τής «Ατλαντίδος», προσέθετο όμως ότι έδει νά προηγηθή η συγκατάθεσις του Προέδρου τών Ηνωμένων Πολιτειών ή του εν Βασιγκτόνι υπουργείου τών Εξωτερικών πριν ή αποφασίση επί του ζητήματος, καθότι τό τοιοούτον δέν παρελαμβάνετο εις τήν υπό τής Αμερικανικής Αρχαιολογικής Εταιρίας ληφθείσαν άδειαν παρά του επί τών Εξωτερικών υπουργού διά τας εν ταις Ηνωμέναις Πολιτειαίς διαλέξεις του κ Χόρτων περί τής Ελλάδος τής σήμερον. Ο κ. Σόλων Ι. Βλαστός εξήτησε τήν συγκατάθεσιν του Προέδρου τών Ηνωμένων Πολιτειών κ. Ρώσβελτ, εντός δέ ολίγων ωρών έλαβεν απάντησιν παρά του ιδιαιτέρου γραμματέως του Προέδρου και καλού τής «Ατλαντίδος» φίλον κ. Loeb παρέχοντος τήν απαιτουμένην προεδρικήν συγκατάθεσιν.

12 Σεπτεμβρίου, 1907

Σήμερον τό εσπέρας, κατά τά προαγγελθέντα, θά προσφωνήση ο κ. Γεώργιος Χόρτων, γενικός πρόξενος τών Ηνωμένων Πολιτειών εν Αθήναις, τούς εν Νέω Υόρκη Έλληνας εν τή

αιθούση επί τής 58^{ης} Οδοῦ. Ο κ. Χόρτων, ευμενῶς αποδεχθεῖς ὅπως ομιλήση ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου, προσφέρει πολῦτιμον υπηρεσίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς Ἐνώσεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου, δικαίως προσδοκάται ὅτι ἅπαντες οἱ ἐν Νέα Ὑόρκη Ἕλληνες θέλουσι προσέλθει ἐν σώματι καὶ ἐγκαίρως ἐν τῇ ρηθείᾳ αιθούσῃ, ὅπως γνωρίσωσι τὸν φιλέλληνα κ. Χόρτων καὶ ἀκούσωσι τὴν προσφώνησίν του Ἀγγλιστί καὶ Ἑλληνιστί. Ἐκτὸς τοῦ κ. Χόρτων, θέλει ομιλήσει ὁ εφημέριος τῆς ἐνταύθα Ἐκκλησίας ἡ «Ἁγία Τριάς» αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς καὶ ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου κ. Γεώργιος Νικολάου. Προσεκλήθη ὡσαύτως ὅπως ομιλήση καὶ ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀργυρὸς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου, τοῦθ' ὅπερ δεικνύει ὅτι ἐνώπιον ἐνὸς τόσο μεγάλου πατριωτικοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου τὴν σημαίαν ἅπαντες κατανοοῦσι, παύουσιν αἱ διαφωνίαι καὶ αἱ ἐριδες.

17 Οκτωβρίου, 1907

Ο κ. Χόρτων ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ.

Ἡ εφημερίς τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου «Chronicle» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Οκτωβρίου γράφει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς πρώτης ἐκεῖ διαλέξεως τοῦ κ. Χόρτων περὶ τῶν «Ἑλλήνων τῆς Σήμερον» :

Ο Γεώργιος Χόρτων, Γενικὸς Πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἀθήναις συγγραφεὺς τοῦ «Ὡσπερ ἄλλη Ελένη», «Ὁ πειρασμὸς τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου», «Ὁ Θησαυρὸς τοῦ

Μοναχού», «Εν Αργολίδι» καί ἕτεραι πασίγνωστοι μυθιστορίαί πραγματευόμεναι θέματα ειλημμένα εκ τού νεωτέρου Ἑλληνικοῦ βίου, αυτόχθων τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Υόρκης, διπλωματοῦχος τού Πανεπιστημίου τῆς Μίσιγαν, συνεργάτης εφημερίδος τού Σικάγου, Πρόξενος εν Αθήναις κατά τήν Προεδρείαν τού Κλήβελανδ καί εἶτα συντάκτης τῆς φιλολογικῆς σελίδος τῆς εφημερίδος τού Σικάγου «Times Herald», ἀφίκετο εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον χθές, κατ' εὐθείαν ἐξ Ἑλλάδος ἐνθα διατρίβει ἀπό τριῶν ἐτῶν.

Διέπλευσε τόν Ἀτλαντικόν ἐπιβαίνων μεταναστευτικοῦ πλοίου, ὅπερ ἐκόμισεν 800 Ἑλληνας καί 700 Αὐστριακοὺς, σκοπὸν ἔχων ὅπως συμπληρώσῃ τὰς μελέτας του περὶ τού Ἑλληνοῦ μετανάστου, οὕτως ὥστε νά ἐπεξεργασθῇ τελικῶς νέαν μυθιστορίαν, πραγματευομένην περὶ τού Ἑλληνοῦ μετανάστου εν Ἀμερικῇ, ἴδια δέ τού τερπνοῦ φυλετικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων εν Σικάγῳ. Ἐκόμισεν ὡσαύτως μεθ' εαυτοῦ συμπεπληρωμένον χειρόγραφον περὶ παιδικῶν μύθων τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ὅσον οὕπω θά δημοσιευθῇ.

Ο κ. Χόρτων λέγει ὅτι ἡ Ἑλλάς τῆς σήμερον ἔχει πληθυσμὸν δύο ἑκατομμυρίων καί ἑπτακοσίων χιλιάδων, ὅσον περίπου ἔχει νῦν ἡ Καλιφόρνια, ἀλλ' ὅτι φαίνεται μὴ υπάρχουσα ἀκριβῆς γνώσις περὶ τού πόσος ἦτο ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος εν ταῖς ἡμέραις τῆς μεγίστης δόξης τῆς. Πανταχοῦ εν Ἑλλάδι φαίνεται υπάρχουσα ἡ φιλοδοξία τῶν νεανιῶν ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Οπουδήποτε μετέβῃ ὁ κ. Χόρτων εν τῷ ἐσωτερικῷ καί ἐγνώσθη ὅτι ἦτο Ἀμερικανός, ὀνηλάται καί ἕτεροι νεανία ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τού «πόσος χρόνος ἀπαιτεῖται ἵνα γίνῃ τις πλούσιος εν Ἀμερικῇ». Μεγάλην ἐντύπωσιν προξενεῖ αὐτοῖς τὸ γεγονός ὅτι συγγενεῖς καί φίλοι διαρκῶς ἀποστέλλουσιν οἰκάδε χρήματα ἀποκτώμενα εν Ἀμερικῇ. Λέγεται ὅτι ἐπὶ τού παρόντος ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ εἶνε διηρημένη ἐπὶ τού προβλήματος τού ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν μετανάστευσιν τῶν νέων εἰς Ἀμερικὴν ἢ νά ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς ὅπως μεταβαίνωσιν εἰς τὴν χώραν τῆς ἐπαγγελίας, ἀφοῦ οἱ νῦν εν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαῖς Ἕλληνες φημίζονται ὅτι ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν πατρίδα των ἐτησίως τὸ ἐκπληκτικὸν ποσὸν 15.000.000 περίπου δολλαρίων.

Ο Γενικός Πρόξενος Χόρτων ἤλθεν εἰς Ἀμερικὴν ὅπως ποιήσῃ σειρὰν διαλέξεων μετ' εἰκόνων περὶ τῶν «Ἑλλήνων τῆς Σήμερον» καί τού ἐκτελουμένου ἔργου ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν τῆς Γαλλίας, Γερμανίας, Ἀγγλίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί τῆς Αὐστρίας πρὸς ἀνασκαφὴν τῶν ἀρχαίων ερειπίων καί ἐξαγωγήν εἰς φῶς τού πολιτισμοῦ καί τῶν φυσικῶν σχεδιαγραμμάτων πόλεων ταφεισῶν διὰ τῆς παρελεύσεως χιλιάδων ἐτῶν.

Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐποίησε διάλεξιν εν τῷ ξενοδοχείῳ Fairmont ἐνώπιον τῶν μελῶν τού εν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ Ἀρχαιολογικόν Ἰνστιτούτον τῆς Ἀμερικῆς. Τὴν δείλην τῆς σήμερον θά κάμῃ διάλεξιν εν τῷ Πανεπιστημίῳ

Stanford

' τήν νύκτα τής αύριον εν τώ Πανεπιστημίω τής Καλιφορνίας... καί βραδύτερον εν Λονδίνω κατά τήν εις Αθήνας επιστροφήν του.

Ο κ. Χόρτων λέγει ότι η Αμερικανική αρχαιολογική σχολή εργάζεται αποκλειστικώς εις τήν ανασκαφήν τής αρχαίας Κορίνθου, καί έχει ανακαλύψη πολλάς ενδιαφερούσας θέσεις καί κτίρια μνημονεύομενα υπό τών αρχαίων συγγραφέων. Η αρχαία Κόρινθος εινε κάτωθεν τής μετά ταύτα κτισθείσης Κορίνθου επί τής παλαιάς τοποθεσίας υπό τών Ρωμαίων. Τό αυτό συμβαίνει καί μέ τήν αρχαίαν πόλιν Τρωάδα' ουχί ολιγώτεροι τών εννέα πόλεων, η μία κάτωθεν τής άλλης, ανεκαλύφθησαν, δεικνύουσαι ότι, διά τής παρελεύσεως χιλιάδων ετών, πόλεις είχαν ακμάσει, καταστραφείσαι, ή τών κατοίκων των εκδιωχθέντων, καί κατόπιν κόνεως, διαβρώσεως καί εξομαλίσεως πολλών αιώνων, εβυθίσθησαν εντός τής γής, ίνα επ' αυτών κτισθή νεωτέρα πόλις.

Πριν ή ο κ. Χόρτων άρξηται τής διαλέξεώς του τήν παρελθούσαν νύκτα, ανηγγέλθη εις τήν εκ 200 προσώπων ομήγυριν ότι ο Δήμαρχος κ. Taylor εξελέγη πρόεδρος τής Αρχαιολογικής Εταιρίας.

Περί τας 100 ενδιαφέρουσαι φωτογραφικαί εικόνες, εικονίζουσαι τήν Ελλάδα, ίδια τά κτίρια, τόν λαόν καί τας οδούς τών νεωτέρων Αθηνών, μετά τύπων Αθηναίων γυναικών καί ανδρών, καί μεγαλοπρεπής σειρά απόψεων του μεγάλου σταδίου, μετά τών παλλεύκων εκ μαρμάρου κλιτύων του, χωρούντος 100.000 λαού κατά τούς Ολυμπιακούς αγώνας, ερρίφθησαν επί τής σκέπης του κινηματογράφου όπως συμπληρώσωσι τας περιγραφάς του αγορητού, όστις ειπεν ότι 6.000 Αμερικανοί περιηγηταί επισκέπτονται τας Αθήνας καθ' έκαστον χειμώνα. Υπάρχουσι 18.000.000 ανθρώπων εν τή υψηλίω ομιλούντων νύν τήν νεωτέραν Ελληνικήν γλώσσαν - οι Έλληνες αυτοί, Αρμένιοι, Τούρκοι, Πέρσαι καί άλλοι. Γνωρίζων νά ομιλή τήν νεωτέραν ελληνικήν, ο περιηγητής δύναται νά μεταβή οπουδήποτε τής υψηλίου καί νά εύρη ένα Έλληνα έτοιμον όπως χρησιμεύση δι' αυτόν ως διερμηνεύς. Η Ελλάς τής σήμερον εινε νέα εξέλιξις προς τας αρχαίας δόξας της, αναβίωσις κατόπιν μακράς δουλείας εις τήν Τουρκίαν. Ο πατριωτισμός καί η αγάπη τής γενεθλίου πόλεως εινε αξιοσημειώτως ισχυρά εις τήν φύσιν του Έλληνοσ. Πανταχού πολυτάλαντοι Έλληνες καί πτωχότεροι πέμπουσιν ή δίδουσι χρήματα διά τήν κατασκευήν σχολείων, αγαθοεργών ιδρυμάτων, δημοσίων κτιρίων ή κρηνών προς βελτίωσιν καί καλλωπισμόν.

Ο ρήτωρ εμνημόνευσε πολλών σημαινόντων ανδρών εν τή υψηλίω, οίτινες εινε πράγματι ιθαγενείς Έλληνες. Οι Έλληνες έχουσιν έρωτα προς τήν πολιτικήν, τινές δ' αυτών ταξειδεύουσι χιλιάδας μίλια επιστρέφοντες εις Αθήνας, όπως ψηφίσωσι κατά τας ετησίας εκλογάς. Η πολιτική εινε τό προσφιλέσ θέμα πανταχού καί πάντοτε. Η αγάπη προς τό

θέατρον εἶνε πραγματική καί ο υπαίθριος βίος επικρατεῖ ως ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Μεταξὺ τῶν τοπιῶν ἐπεδείχθη μνημεῖον, ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ νεκροταφείῳ, τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας Ρίχαρδσον, ὅστις ἀπεβίωσεν ἐκεῖ, καθ' ὄν χρόνον ἦτο διεθνυτής τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς.

26 Οκτωβρίου 1907.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Salt Lake City καί ἄλλων πόλεων τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ἐν ταῖς ὁποῖαις ὁ κ. Γεώργιος Χόρτων κάμνει τὰς περὶ Ἑλλάδος καί τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων διαλέξεις του, αἱ αἰθουσαὶ εἶνε πλήρεις ἀκροατῶν, οἵτινες μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσι τὸν εὐεγενῆ φιλέλληνα. Εἰς πάσας τὰς διαλέξεις του, ὁ κ. Χόρτων ποιεῖται μνεῖαν τῆς ομιλουμένης Ἑλληνικῆς ὡς, καθ' ὅλους τοὺς τύπους, ὁμοίας τῆς ἀρχαίας, τοὺς δὲ συγχρόνους Ἑλληνας, δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων, ἀποδεικνύει ὡς γνησίους ἀπογόνους τῶν ἀρχαίων. Ἐν μιᾷ τῶν διαλέξεων του εἶπεν ὅτι, ἡ Ἑλληνική ομιλεῖται ὑπὸ δέκα ὀκτῶ ἑκατομμυρίων, ἡ δὲ «καθαρά» Ἑλληνική ὑπὸ δώδεκα ἑκατομμυρίων.

«Ὁ πρῶτος κυβερνήτης τῆς Ἀλάσκας», εἶπεν ὁ κ. Χόρτων, «ἦτο Ἕλληνας, Ἕλληνας ὡσαύτως ἦτο καί ὁ κυβερνήτης πολεμικοῦ πλοίου τοῦ στόλου τοῦ Dewey κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Μανίλλας, πολλοὶ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐγένοντο γνωστοὶ ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὰς πρὸς τὴν θετὴν αὐτῶν πατρίδα ὑπηρεσίας των».

16 Νοεμβρίου, 1907.

Καί εν τούτοις ευρέθησαν Έλληνες δραπέται τής Ελληνικής δικαιοσύνης, Έλληνες συντάκται τυπωμένων χαρτιών, Έλληνες εκ τής τελευταίας ευτυχώς κοινωνικής υποστάθμης, Έλληνες μόνον τό όνομα αλλά χείρονες καί αυτών τών Βουλγάρων τήν καρδιαν καί τό αίσθημα, όπως βαναύσως επιτεθώσι κατά τού Χόρτων. Τούτο δέ διότι έστερξεν ο ευγενής Αμερικανός κατόπιν προσκλήσεων τών συγκλήτων Τεσσαράκοντα Αμερικανικών Πανεπιστημίων, άτινα διά κοινών εισφορών συντηρούσι τήν εν Αθήναις Αμερικανικήν Σχολήν, όπως έλθη εις τας Ηνωμένας Πολιτείας καί διαφωτίση τούς Αμερικανούς περί τών Ελλήνων τής σήμερον, περί ημών αυτών. Ευτυχώς αι υλακαί αυτών δέν ελήφθησαν υπ' όσιν υπό τού ευγενοϋς Αμερικανικού, ακολουθούντος απαρεγκλίτως τό εθνοσωτήριον αυτού πρόγραμμα καί αφιλοκερδώς εργαζομένου εν Αμερική υπέρ ημών, περισσότερο καί λυσιτελέστερον από ημάς αυτούς ή τά σωματεία μας.

23 Νοεμβρίου, 1907.

Άπασαι ανεξαιρέτως αι εν τώ εσωτερικώ κοινότητες, από εκείνης τής Σηάτλ επί τού Ειρηνικού μέχρι τής Φιλαδελφείας, ενθουσιωδώς εδεξιώθησαν τόν φιλέλληνα Αμερικανόν κ.

Γεώργιον Χόρτων, όστις ως νέος εθναπόστολος εγνώρισεν εις τούς Αμερικανούς τας αρετάς και τά πλεονεκτήματα τού ημετέρου γένους. Η ανά τας Ηνωμένες Πολιτείας θριαμβευτική υπέρ των Ελλήνων εκστρατεία τού γνωστού και δημοφιλούς εις τό Αμερικανικόν κοινόν συγγραφέως συνετέλεσεν όπως μάς γνωρίσωσι κάλλιον οι πολίται τής μεγάλης Δημοκρατίας, ήτις μάς ξενίζει, εν τή οποία εργαζόμεθα και ευδοκιμούμεν. Παρά τώ εν γένει λαώ τής Ομοσπονδίας, ένεκα τού μεγάλου αριθμού των Ελλήνων εργατών, οίτινες εις πλείστα όσα διαμερίσματα αντικατέστησαν τούς Ιταλούς και άλλους ξένους, οι Έλληνες ή μάλλον οι
Greeks, ως αποκαλούμεθα, θεωρούνται ως επήλυδες, ένεκα δέ των φυλετικών παθών κατατασσόμεθα μεταξύ των «μή επιθυμητών» πολιτών τής χώρας. Εν Καλιφορνια, ιδία, ένθα ένεκα των γνωστών επεισοδίων εναντίον των Ιαπώνων τό φυλετικόν μίσος είνε οξύτερον, η κατακραυγή καθ' ημών είνε μεγαλειτέρα. Η σήμερον ληφθείσα εφημερίς «
Appeal», εκδιδομένη εν

Maryaville

τής ρηθείσης πολιτείας, δημοσιεύει κύριον κατά των Ελλήνων άρθρον, εν τώ οποίω αφού απαριθμεί σωρείαν ανυποστάτων και αβασίμων καθ' ημών καταγγελιών, καταλήγει διά των λέξεων «

run

them

out

», εν άλλοις λέξεσιν εκδιώξατε τούς Έλληνας, λακτίσατέ τους. Εν τή αυτή εφημερίδι δημοσιεύεται και έτερον άρθρον υπό τήν επικεφαλίδα «

The

Greek

nuisance

» και καταφέρεται ομοίως καθ' ολοκλήρου τού Ελληνικού γένους ένεκα ασημάντων παρεκτροπών ενός ή δύο ομοφύλων μας, οίτινες είλκυσαν τήν δυσaréσκειαν των εγχωρίων. Πρόσφατος ωσαύτως είνε η αγρία καταδίωξις των Ελλήνων εν Ροανών τής Βιργινίας και αλλαχού των Ηνωμένων Πολιτειών, προερχομένη ως επί τό πλείστον εξ αντιζηλιών ομοτέχνων, οίτινες δέν δύνανται επιτυχώς νά ανταγωνισθώσι τούς Έλληνας ζαχαροπλάστας, ανθοπώλας, ιδιοκτήτας εστιατορίων ή οπωροπωλείων, ως π. χ. εσχάτως εν Μπούφαλο και διαφόρους πόλεις τής Πενσυλβανίας και άλλας πολιτείας. Η εν Τακόμα τής πολιτείας Βασιγκτών εκδιδομένη εφημερίς «

News

» δημοσιεύει, εις έν εκ των τελευταίων αυτής φύλλων, δριμείαν καταγγελίαν κατά των Ελλήνων ζαχαροπλαστών και εφιστά τήν προσοχήν των υγειονομικών αρχών.

Πάντα ταύτα και πολλά άλλα, διά τά οποία δέν θά ήρκουν αι στήλαι τής «Ατλαντίδος», αποδεικνύουσιν ότι είχαμεν ανάγκην ανδρός και δή Αμερικανού όπως καταστήση γνωστούς τούς Έλληνας ως φυλή, ως εθνικότητα, ως γένος εις τούς πολλούς Αμερικανούς, τούτο δέ

έπραξεν ο κ. Χόρτων ομιλήσας εις άνω τών τριάκοντα πόλεων τής Ομοσπονδίας, ενώπιον πολυπληθών ακροατηρίων αποτελουμένων υπό Αμερικανών. Εάν δέ ληφθή υπ' όψιν ότι, εκτός τής ιδιότητός του ως συγγραφέως, ο κ. Χόρτων φέρει και τόν επίσημον αυτού χαρακτήρα ως γενικός πρόξενος τής Αμερικής εν Αθήναις, ότι ως εκ τούτου οι λόγοι του έχουσι μείζον κύρος ενώπιον τού Αμερικανικού κοινού, και ότι οι ευμενώς υπέρ ημών λόγοι του ούτω εδημοσιεύθησαν εις απάσας σχεδόν τάς εφημερίδας τής Συμπολιτείας, έπεται ότι η δράσις τού ευγενούς Αμερικανού δι' ημάς τούς υπό τήν έναστρον σημαίαν βιούντας, ήτο πλέον ή ευεργετική, πλέον ή ωφέλιμος.

Ο κ. Χόρτων ευρίσκειται νύν εις τό πέρας τής υπέρ τού Ελληνισμού ανά τήν Συμπολιτείαν εκστρατείας του. Ομιλεί σήμερον εν Φιλαδελφεία και εξαίρει τούς Έλληνας ενώπιον ακροατηρίου αποτελουμένου εξ Αμερικανών και ολοκληρου τής ευδοκιμούσης εκει φιλοπάτριδος παροικίας, μεθαύριον δέ Δευτέραν, ώραν τετάρτην και ημισειαν μετά μεσημβριαν, θέλει ομιλήσει, καθ' ά χθές ανηγγείλαμεν, εν μιá τών μεγάλων αιθουσών τού Κολομβιανού Πανεπιστημίου, τήν δαπάναις τού μυριοπλούτου Schemchora ιδρυθείσαν. Εινε άρα γε ανάγκη νά υπομνήσωμεν εις τούς εν Νέα Υόρκη Έλληνας ότι καθήκον έχωμεν και ημείς εν σώματι νά παραστώμεν εις τήν υπέρ ημών διάλεξιν τού ευγενούς Αμερικανού; Ειναι άρα γε ανάγκη νά υπομνήσωμεν εις τούς προέδρους και τούς ηγέτας τών ενταύθα Ελληνικών σωματείων ότι αυτή η αβροφροσύνη, ίνα προσθέσωμεν και ευγνωμοσύνη, επιβάλλει όπως εκδηλωθή επισήμως πώς η εκτίμησις τής Ελληνικής εν Νέα Υόρκη παροικίας τής αξιούσης τά πρωτεία μεταξύ τών εν Αμερική παροικιών; Εινε άρα γε ανάγκη νά προσθέσωμεν ότι ο κ. Χόρτων πρωτίστως συνετέλεσεν εις τήν ίδρυσιν τής Πανελληνίου Ενώσεως διά τής ωραίας και μεστής ενθουσιασμού προσλαλιάς του ότε, δημοσία, ωμίλησεν εν Νέα Υόρκη υπέρ τού συνασπισμού τών εν Αμερική Ελλήνων; Περί πάντων τούτων ώφειλον πρό τής σήμερον νά σκεφθώσιν οι ηγέται τής κοινότητος, αλλά και σήμερον δέν είναι αργά.

27 Νοεμβρίου, 1907

Ο κ. Γεώργιος Χόρτων μετά τήν σημερινήν εν Βοστώνη διάλεξιν του θέλει μεταβή εις Βασιγκτώνα, ένθα θέλει ομιλήση τή 4^η

Δεκεμβρίου, ημέρα Τετάρτη, εν τή αιθούση

Hubbard

Memorial

Hall

, κειμένη επί τών 16

ης

καί Μ. οδών

N

.

W

.

Κατόπιν τής διαλέξεως ταύτης, θέλει παραμείνη χάριν υπηρεσίας εν τώ υπουργείω τών Εξωτερικών επί τινος ημέρας εν Βασιγκτώνι, επανερχόμενος δέ εις Νέαν Υόρκην θέλει αναχωρήση εντεύθεν δι' Αθήνας περί τήν δωδεκάτην Δεκεμβρίου.

29 Νοεμβρίου, 1907.

Υπό τόν τίτλον «Αμιλλάται πρός τόν Βύρωνα ως υπέρμαχος τών Ελλήνων», η εν New Haveⁿ

της
Co

nnecticut

εφημερίς «

Registers

» τιτλοφορεί ωραιον άρθρον υπέρ τού κ. Χόρτων, Γενικού προξένου τής Αμερικής εν Αθήναις, καί αναδημοσιεύει βιβλιοκρισίαν ενός εκ τών συγγραμμάτων του «

The

Monk

,

s
Treasure
» «Ο θησαυρός του Μοναχού». Εν τώ ωραίω τούτω έργω, ο κ. Χόρτων γραφικώτατα περιγράφει τόν εν Άνδρω βίον.

30 Νοεμβρίου, 1907.

ΦΟΡΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΧΟΡΤΩΝ

Η ευγνωμοσύνη είνε κατ' εξοχήν Ελληνική αρετή. Διά τούτο η εμπνευσμένη πρότασις τού διακεκριμένου εκ Σάμου κληρικού Παπαδημητρίου επόμενον είναι νά δονήση τήν ευγενεστέραν χορδήν τής Ελληνικής καρδίας, η οποία εισέτι διατελεί υπό τό κράτος ευφροσύνου συγκινήσεως ως εκ τής ανά τήν Συμπολιτείαν φιλελληνικής τού κ. Χόρτων εκστρατείας, ήτις έσχεν ως τελευταίον σταθμόν της τήν Βοστώνην και ευλόγως, εφ' όσον ταύτην αποκαλούσι μετά φιλαρεσκείας οι Αμερικανοί «Νεωτέρας Αθήνας».

Η πολύτιμος αξία τής φιλελληνικής αυτής εκστρατείας ουδέ τήν κοινοτέραν αντίληψιν δύναται νά διαφύγη, κατά διπλούν τρόπον επιβάλλουσα τόν σεβασμόν, αφ' ενός μέν, διότι η

καθόλου ομιλία τού Φιλέλληνας αποδεικνύει τήν ανωτέραν μόρφωσιν τού ανδρός, ως εκ τής οποίας ζηλευτώς αρτίαν παρούσιασε τήν εικόνα τού Ελληνικού βίου, αφ' ετέρου δέ, διότι εποικίλλεν αυτήν διά τών χρωμάτων εκείνων τής προόδου τού Ελληνικού βίου, ώστε, διά τής αρμονικής αυτών συνθέσεως, νά μεταφέρη τό Αμερικανικόν εκλεκτόν ακροατήριόν του εις χρόνους ευτυχείς, ότε εδιδάσκετο τήν εν πάσι γοητευτικήν τελειότητα τού αρχαίου Ελληνικού βίου, τόν οποίον εν πλείστω υιοθέτησεν ο Αμερικανός, πειθόμενος τοιοιτοτρόπως ως εκ τής πρός τόν άνδρα εμπιστοσύνης, ότι ο νεώτερος Έλληνας δέν υστερεί τών προγόνων αυτού, εν ευγενεί προσπαθεία επιδεικνύων τά αυτά προσόντα, ως εκ τών οποίων αποβαίνει άξιος εκτιμήσεως καί κρείσσονος πολιτικής τύχης.

Εν τώ σημείω δέ τούτω ακριβώς έγκείται η αξία τού έργου τού σεβαστού φιλέλληνας, όστις, ως ελέχθη, ευγενή σκοπόν προέθετο νά γνωρίση κάλλιον εις τήν μεγάλην αυτού Πατρίδα, τήν Νεωτέραν Ελλάδα' διότι τήν Ελλάδα τών προγόνων ημών, αφ' ότου εισήγε τήν κατακτώσαν πνευματικήν αυτού πατρίδα ο Χρυσολωράς εις Φλωρεντίαν, όπου μετεκλήθη υπό τών λογίων, οίτινες ήσαν οι ευάριθμοι αντιπρόσωποι τού πνεύματος τής εν τώ σκότει τής αμαθείας χειμαζούσης τότε Ευρώπης, ηναγκάσθη νά τήν υμνήση ο Μεσαιών, νά εντρυφήσωσιν οι μετά ταύτα αιώνες αποθαυμάζοντες τήν διαύγειαν τού Ελληνικού πνεύματος, τό οποίον εν απλότητι έθεσεν εφ' άπαξ τούς κανόνας τής σκέψεως, καί παρέσχε τούς τελειότερους τύπους τού καλού, τό οποίον αποβαλόν τά πτερά του, μονίμως έκτοτε εγκατέστη εν Ελλάδα, νά περιβάλη αυτήν διά τού μυστηρίου τής γοητείας του ο Ρενάν εν τή πρός τήν θεάν προσευχή αυτού, τέλος ν' ανομολογώσιν οι ταπεινοί ημών εχθροί τό απaráμιλλον μεγαλειον αυτής. Αλλ' εκ τούτων η σύγχρονος Ελλάς δέν δύναται νά καρπωθή ωφελείας, αι οποίαι, ινα μή θεωρηθώμεν αγνώμονες, εφ' άπαξ παρεσχέθησαν αφειδώς, όταν συγκεκινημένη η ιδεαλιστική Ευρώπη τών αρχών τού παρελθόντος αιώνος, ευφροσύνως εχαιρέτιζε τήν αναγέννησιν τής Ελλάδος, τής οποίας οι έως τότε εμπνευσμένοι επισκέπται αυτής, ουδέ τού Σατωβριάνδου εξαιρουμένου, μελαγχολικώς απεχαιρέτισαν αυτήν, χαράσσοντες τά γνωστά επιτύμβια τής νεκράς πλέον θεωρουμένης Ελλάδος.

Αι λυπηραί συνθήκαι υπό τας οποίας ετέλει η ακατάβλητος φυλή ημών πρό τού αγώνος, επέτρεψαν νά επικαλεσθώμεν τήν αυθορμητώς άλλως τε παρασχεθείσαν συνδρομήν τής παρά τών προγόνων ημών ευεργετηθείσης ανθρωπότητας, ήτις ολόκληρος διωργανώθη υπέρ ημών υπό τών εμπνευσμένων εκ τής αρχαιότητας τότε λογίων, πλήν απαραίτητον εθεωρήθη κατά τόν ποιητήν :

«Ο Μπάϋρον καί ο Ουγκώ νά ψάλουνε τραγούδια».

Διά τούτο, η γλυκύμολπος λύρα τών εμπνευσμένων φιλελλήνων έψαλε τούς άθλους τής

συγχρόνου Ελλάδος, ηλεκτρίσασα μέ αυτούς τά πλήθη, συγκινήσασα τήν Διπλωματίαν καί τέλος, συντελέσασα εις τήν δημιουργίαν τής ελευθέρας Ελληνικής Γωνίας.

Αι αναμφισβήτητοι αύται υπηρεσίαι τών υμνητών τής αγωνιζομένης Ελλάδος κατέταξαν αυτούς εις τήν ετέραν τάξιν τών φιλελλήνων, οίτινες στηρίζουσι τό μέγα αυτών αίσθημα υπέρ τής Ελλάδος, ως ο κολοσσός τής Ρόδου επί τών βραχιόνων τής μίας ημών Πατρίδος, ήτις παρουσιάζεται υπό τήν διπλήν μορφήν τής Αρχαίας καί τής Νεωτέρας Ελλάδος.

Εις τήν ομοταξίαν ταύτην τών φιλελλήνων, προωρισμένος να καταλάβη εφάμιλλον θέσιν τών προηγηθέντων αυτού, δέον νά καταταχθή ο αξιότιμος κ. Χόρτων. Κατά τήν μακράν αυτού διαμονήν εν Ελλάδι, μελετήσας μετά τής τιμώσης αυτών βαθύτητος τήν Ελληνικήν ζωήν, ανεύρεν εν τώ νεωτέρω Έλληνι τās προγονικάς αρετάς, τόν φιλόπονον εργάτην τής προόδου, τόν ατρόμητον ναυτίλον, τόν οξυδερκή έμπορον, τόν βαθύν επιστήμονα, τήν φιλόστοργον καί ανεπτυγμένην μητέρα, τόν αρτίως μορφούμενον κλήρον, τέλος τόν κατακτητήν τού Ελληνικού ιστορικού μέλλοντος. Ως τοιαύτην λοιπόν, παρέστησε τόσον αφιλοκερδώς ο τετιμημένος Φιέλλην τήν Νεωτέραν Ελλάδα, εις τήν μεγάλην αυτού Πατρίδα, ήτις εμπνευσμένη υπό τής Ελληνικής αρχαιότητος, τής οποίας ως ελέχθη πλείονας αρχάς υιοθέτησε, υπερβαλλόντως εκτιμώσα καί απομιμουμένη τήν Ελληνικήν οικοδομικήν εν τοίς δημοσίοις κτιρίοις καί ιδιωτικοίς μεγάροις, μετ' ενθουσιασμού εδέχθη τόν ευαγγελιστήν ευγενών ιδεών, τόν απaráμιλλον υδατογράφον, εις όν ανυψούται ο κ. Χόρτων εν τή περιγραφή τής κυματοειδούς εξαπλώσεως καθ' όλας τās διευθύνσεις τού Ελληνικού ορίζοντος, τού ανεσπέρου τής γνώσεως φωτός, τού στεφανούντος τόν ιερόν βράχον τής Ακροπόλεως.

Αναμφισβήτητοι αποβαίνουσιν αι προκύψασαι εκ τής φιλελληνικής εκστρατείας τού κ. Χόρτων ωφέλειαι τού Έθνους ημών, δι' ό καί απευθύνεται πρός αυτόν αμέριστος η ευγνωμοσύνη τού Πανελληνίου.

Εν Βοστώνι τή 29^η Νοεμβρίου 1907.

Κ. Δ. ΣΚΟΥΦΟΣ

14 Δεκεμβρίου 1907.

Μετ' ιδιαιτέρου ενδιαφέροντος θέλουσιν αναγνώση σήμερον οι ανά τας Ηνωμένας Πολιτείας Έλληνες τήν διάλεξιν τού μεταξύ των Αμερικανών αρίστου ημών φίλου κ. Γεωργίου Χόρτων, τής οποίας πιστήν μετάφρασιν παραθέτομεν εις άλλας στήλας. Η «Ατλαντίς» δέν εφείσθη ούτε κόπου ούτε δαπάνης όπως δημοσιεύση ολόκληρον τόν πολύστηλον λόγον τού κ. Χόρτων, πεποιθία ότι ανταποκρίνεται πρός τήν επιθυμίαν πάντων των εν Αμερική Ελλήνων, εκ των οποίων οι πλείστοι δέν ήκουσαν τόν μέγαν φιλέλληνα ομιλούντα περί ημών. Εκτός τούτου, οι ημέτεροι αναγνώσται θέλουσι πεισθή διά τής αναγνώσεως ότι μόνον Βούλγαροι και τά μίσθαρνα ρυπαρά αυτών όργανα, θά ηδύναντο νά υβρίζουσι τόν μέγαν φιλέλληνα. Είπον πρός τόν κ. Χόρτων, και τό εδημοσίευσαν και τά τ ρ ι α

τυπωμένα χαρτιά τής Νέας Υόρκης και τά άλλα παρόμοια εν τώ εσωτερικώ εξαμβλώματα, ότι η «Ατλαντίς»

ε ξ ε μ ε τ α λ λ ε ύ θ η

τόν μέγαν φιλέλληνα και μετεχειρίσθη αυτόν διά

ρ ε κ λ ά μ α ν. Η «Ατλαντίς» όντως

ε ξ ε μ ε τ α λ λ ε ύ θ η

τά αγαθά υπέρ των Ελλήνων αισθήματα τού κ. Χόρτων, διότι ότε ο καλός φιλέλληνα ήτο αποθεαρημένος ένεκα τής αισχράς κατ' αυτού επιθέσεως των προδοτών, των αγνωμόνων ραδιούργων, τόν ενεθάρρυνε, τόν ενίσχυσε και τόν προέτρεψεν εις τήν εξακολούθησιν τού έργου του. Ο κ. Χόρτων ήκουσε τας προτροπάς τής «Ατλαντίδος» και έφερεν εις πέρας τήν μεγάλην αυτού αποστολήν. Εάν ο κ. Χόρτων, παλαιός τής «Ατλαντίδος» φίλος, εκτιμών τό έργον της έκαμε μνείαν και τής δεκατετραετούς αυτής εθνικής πορείας, και αποκαλείται τό τοιούτον

ρ ε κ λ ά μ α ; Τοιαύτης ρεκλάμας μετά των σύν αυτή αγαθών, ευχόμεθα όπως τύχωσιν άπασαι αι Ελληνικαί εκείναι εφημερίδες, αίτινες ειλικρινώς υπέρ των εθνικών ημών συμφερόντων εργάζονται.

Η μετάφρασις τών στίχων εκ τού ποιήματος «The Greek Boy» τού οποίου ολόκληρον τό κείμενον εδημοσιεύθη αγγλιστί εν τή «Ατλαντίδι», ότε διά σειράς άρθρων υπεδεικνύετο η ανάγκη τής ιδρύσεως τής «Πανελληνίου Ενώσεως», οφείλεται εις τόν κ. Αθ. Γεράκη συνεργάτην τής «Ατλαντίδος». Ο κ. Γεράκης μετέφρασεν εμμέτρως ολόκληρον τό ωραίον ποίημα τού
William Collen Brya
n κα

ί εδημοσιεύθη η μετάφρασις αυτού εν τή «Ατλαντίδι». Εκ τών σήμερον ληφθεισών επιστολών καί εράνων ένεκα τής δημοσιεύσεως τής διαλέξεως τού κ. Γ. Χόρτων, ήτις καταλαμβάνει πλέον τής μιάς σελίδος, στενώς στοιχειοθετηθείσης, δημοσιεύομεν δύο ή τρεις μόνον αφορώσας τās ενεργείας τών Βουλγάρων εν Αμερική, συνιστώντες τήν ανάγνωσιν αυτών εις τού ημετέρους αναγνώστες.

Εις τό φύλλον τού προσεχούς Σαββάτου δημοσιευθήσεται αγγλιστί ολόκληρος ο εν μεταφράσει σήμερον δημοσιευμένος λόγος τού κ. Γ. Χόρτων, ότε δέ καί περικοπαί εκ τών Αμερικανικών εφημερίδων, αγγλιστί ωσαύτως, εξ εκείνων αίτινες επραγματεύθησαν περί τών φιλελληνικών διαλέξεων τού κ. Χόρτων. Τούτο δέ κατ' αίτησιν πολλών εκ τών αναγνωστών μας όπως δυνηθώσι νά διανείμωσιν ολόκληρον τόν λόγον τού κ. Χόρτων εις Αμερικανούς. Παρακαλούνται όθεν οι ημέτεροι αναγνώσται όπως δηλώσωσιν, όσον ένεστι τό ταχύτερον, τόν αριθμόν τών φύλλων, τόν οποίον επιθυμούσι νά τοίς πέμψωμεν αποστέλλοντες καί τό αντίτιμον πρός 2 σέντς έκαστον εάν ευαρεστούνται προκαταβολικώς, άλλως θά τās πέμψωμεν δωρεάν.